

ра, Бельгія, Болівія, Гвінея-Бісау, Демократична Республіка Конго, Кабо-Верде, Куба, Макао, Мозамбiк, Португалія, Сальвадор, Чилі.

Список використаної літератури:

1. Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2001 р. : Закон України від 5 квітня 2001 р. № 2341-III. Відомості Верховної Ради України від 29.06.2001 – 2001 р., № 25-26. Ст. 131.

Ключові слова: мінімальний вік, компаративістське дослідження, Кримінальний кодекс України, Кримінальне законодавство зарубіжних держав, Міжнародне право щодо меж віку кримінальної відповідальності.

Ключевые слова: минимальный возраст, компаративистские исследования, Уголовный кодекс Украины, Уголовное законодательство зарубежных государств, Международное право относительно границ возраста уголовной ответственности.

Key words: minimum age, comparative studies, Criminal code of Ukraine, Criminal law of foreign countries, International law on age limits of criminal responsibility.

ХИЛЬЧЕНКО АНАСТАСІЯ СЕРГІЇВНА

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри кримінального права, кандидат юридичних наук*

ПРИЗНАЧЕННЯ ПОКАРАННЯ ТА ІНШИХ ЗАХОДІВ ПРИ УКЛАДЕННІ УГОД ЩОДО ЗЛОЧИНІВ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ДОМАШНІМ НАСИЛЬСТВОМ

Нормативною базою у вивченні цього питання, крім Кримінального (далі – КК України) та Кримінального процесуального кодексів України (далі – КПК України), виступають:

- Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів у зв'язку з прийняттям Кримінального процесуального кодексу України» № 4652-VI від 13.04.2012 [1];
- Закон України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» № 2229-VIII від 07.12.2017 р. [2];
- Закон України «Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України з метою реалізації положень Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу з цими явищами» № 2227-VIII від 06.12.2017 р. [3]

Законом України від 13.04.2012 № 4652-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів у зв'язку з прийняттям Кримінального процесуального кодексу України» КК України стаття 65 доповнена частиною п'ятою такого змісту: «У випадку затвердження вироком угоди про примирення або про визнання вини суд призначає покарання, узгоджене сторонами угоди». Стаття 75 КК України після частини першої доповнена новою частиною такого змісту: «2. Суд приймає рішення про

звільнення від відбування покарання з випробуванням у випадку затвердження угоди про примирення або про визнання вини, якщо сторонами угоди узгоджено покарання у виді виправних робіт, службового обмеження для військовослужбовців, обмеження волі, позбавлення волі на строк не більше п'яти років, а також узгоджено звільнення від відбування покарання з випробуванням». У зв'язку з введенням таких норм виникло багато питань прикладного характеру, у тому числі, і щодо злочинів, пов'язаних з домашнім насильством.

Крім цього, можна відмітити, інститут призначення покарання за наявності угод про примирення не є формалізованим. За задумом законодавця, право сторін на узгодження міри покарання повинно обмежувати дискреційні повноваження суддів, однак не ставить сам пеналізаційний процес у певні рамки. Склалася ситуація, коли правозастосовний розсуд змінив свого суб'єкта. А саме обмеження суддівського «розсудового» елементу не становить собою формалізованої системи врахування обставин у кримінальному провадженні.

Відповідно до абз. 2 ч. 1 ст. 469 КПК України «угода про примирення у кримінальних провадженнях щодо злочинів, пов'язаних з домашнім насильством, може бути укладена лише за ініціативою потерпілого, його представника або законного представника».

Згідно зі **статтею 91¹ КК України «Обмежувальні заходи, що застосовуються до осіб, які вчинили домашнє насильство»** в інтересах потерпілого від злочину, пов'язаного з домашнім насильством, одночасно з призначенням покарання, не пов'язаного з позбавленням волі, або звільненням з підстав, передбачених цим Кодексом, від кримінальної відповідальності чи покарання, суд може застосувати до особи, яка вчинила домашнє насильство, один або декілька обмежувальних заходів, відповідно до якого (яких) на засудженого можуть бути покладені такі обов'язки...

Зауваження та дискусійні питання:

- 1) що є злочином, пов'язаним з домашнім насильством;
- 2) що є покаранням, не пов'язаним з позбавленням волі;
- 3) обмежувальні заходи, передбачені КК України до осіб, які вчинили домашнє насильство, не є альтернативою покарання;
- 4) це є дискрецією суду призначити обмежувальні заходи у випадку вчинення злочину, пов'язаного з домашнім насильством. Питання, чи можуть такі заходи бути предметом угоди? Системний аналіз КК України та практики його застосування (що є предметом окремого дослідження), у тому числі, крізь призму «інших заходів» свідчить, що предметом угод виступає лише покарання або звільнення від нього за ст. 75 КК.

5) правила (засади) призначення інших заходів, у тому числі й обмежувальних (Р. XIII-1 КК України), не встановлені КК України. Як було зазначено нами у п. 4 цієї публікації, ст. 65 КК України регламентує лише правила визначення покарання, у тому числі й у випадку затвердження угод (ч. 5 ст. 65). Ст. 75 КК України подібним чином встановлює правила звільнення від **відбування покарання**, а не інших заходів.

Як висновок, питання призначення інших заходів кримінально-правового характеру, у тому числі, при укладенні угод, повинні бути належним чином урегульовані КК України.

Список використаної літератури:

1. Про внесення змін до деяких законодавчих актів у зв'язку з прийняттям Кримінального процесуального кодексу України: Закон України від 13.04.2012 р. № 4652-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/ru/4652-17/paran29>
2. Про запобігання та протидію домашньому насильству: Закон України від 07.12.2017 р. № 2229-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-19>
3. Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України з метою реалізації положень Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу з цими явищами: Закон України від 06.12.2017 р. № 2227-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2227-19>

Ключові слова: угоди про примирення, домашнє насильство, суддівський розсуд, правила призначення покарання.

Ключевые слова: соглашения о примирении, домашнее насилие, судебское усмотрение, правила назначения наказания.

Key words: conciliation agreement, domestic violence, judicial discretion, sentencing rules.

ХІМЧЕНКО СВІТЛАНА АНАТОЛІЇВНА

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри кримінального права, кандидат юридичних наук, доцент*

ФАЛЕС ОЛЕКСАНДРА ГЕОРГІЇВНА

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
студентка 4-го курсу факультету адвокатури*

КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОШИРЕННЯ КОРОНАВІРУСНОЇ ХВОРОБИ (COVID-19)

У зв'язку з поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19) майже весь світ прийняв радикальні рішення для боротьби з вірусом.

Україна не стала винятком. Для боротьби, поки що не достатньо вивченої хвороби з медичної точки зору, державна влада з 12 березня запровадила загальнонаціональний карантин. 25 березня 2020 року Кабінет Міністрів запровадив режим надзвичайної ситуації на всій території України.

Протягом цього часу законодавчою гілкою влади було прийнято низку нормативно-правових актів проти виникнення і поширення коронавірусної хвороби (COVID-19). Здебільшого прийняті акти спря-